

РЕШЕНИЕ

№ 15052

гр. София, 02.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 09.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11057** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/.

Образувано е по подадена жалба от А. К. К., с ЕГН [ЕГН], ученик в IX г клас, лично и със съгласието на Х. Д. К. – родител и законен представител, от [населено място], чрез процесуалния си представител - адв. С. Ч. – Н. от САК, срещу Заповед № 457/24.10.2024 г., издадена от директора на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ – [населено място], с която, на основание чл. 259, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 вр. чл. 199, ал. 1, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) на жалбоподателя е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2024/2025 г.

В жалбата се релевират доводи, че заповедта е постановена в противоречие с материалния закон, неговата цел и при съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до незаконосъобразност на издадения административен акт. Твърди се, че ученикът не е отказал да предостави устройството на учителката, поради което и неоснователно е прието, че с това е проявил неуважение към преподавателите и съучениците си. Жалбоподателят приема, че административният орган не е изложил конкретни мотиви относно проявлението на поведението на ученика и относно избора на наложената санкция, с което административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Счита, че липсвали доказателства, които да обосновават системност на нарушението, което да мотивира директора да приложи най-тежкото наказание. В приложения до съда писмени бележки се сочи, че преди да бъде наложена санкцията „предупреждение за преместване в друго

училище“, е следвало да се изчерпат останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика, каквато била целта на закона. Моли съда да отмени оспорения административен акт. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Ответникът - директорът на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място], чрез адв. К. К., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна с доводи за законосъобразност на издадения административен акт. В приложени по делото писмен отговор и писмени бележки се твърди, че са изложени мотиви в заповедта, както и че наложената санкция съответства на тежестта на нарушението. Твърди се, че са събрани доказателства за поведението на ученика, налагащо санкционирането му. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура-редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по законосъобразността на обжалвания административен акт.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт по арг. на чл.205, ал.5 от ЗПУО, от лице, което е адресат на акта и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 от АПК, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

На 11.10.2024 г. се е провел поход към Ч. връх, организиран по инициатива на Столична община. В похода участие взели ученици от 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място], сред които бил и ученикът А. К. К., на 14 г. към онзи момент, от 9 г. клас за учебната 2024/2025 година. По време на изкачването към върха, св. Р. Н. забелязала голям облак дим, вкл. такъв, излизащ от устата на ученика А. К., за когото знаела, че е от 9 клас в училището, в което преподава. Впоследствие установила, че облакът дим се дължал на устройство, което ученикът държал в ръката си. Н. поискала от К. да ѝ предостави устройството, при което ученикът отказал да го предаде, поради което учителката поискала съдействие от планинския водач на групата. Последният успял да изведе от ученика устройството, като го предал на св. Н.. Свидетели на поведението на А. К. станали ученици от 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място]. Още на същия ден за създалото се напрежение между К. и Н. бил уведомен класният ръководител на ученика, който също бил на похода, но не станал пряк свидетел, тъй като бил с други ученици назад в групата.

На 14.10.2024 г., първият работен ден, св. Н. подала докладна /л.40 от делото/, в която изложила фактите и обстоятелствата, станали по време на похода до Ч. връх. На същия ден ученикът бил изслушан от педагогическия съветник В. П. и от заместник-директорите В. В. и С. А., за което бил съставен Протокол вх. №427/14.10.2024 г. /л.41 от делото/, в който е вписано, че изслушването е по повод похода до Ч. връх и отказа на ученика да предаде устройство, „съдържащо течност /никотинова/“. К. дал обяснения, в които признал, че е пушил от устройството и че е отказал да го предостави на учителката, тъй като не я разпознал като такава, но предоставил на планинския водач устройството. Изразил е съжаление за поведението си.

С Протокол за налагане на санкция вх.№477/17.10.2024 г /л.44 от делото/, в 13.20 часа, педагогическият съветник В. П., заместник-директорите В. В. и С. А., и класният ръководител С. Ш. уведомили А. К. и Х. К. – майка на ученика, че ще бъде открита процедура за налагане на санкция „предупреждение за преместване“ по т.3 от правилника на училището по повод „1 дисциплинарно наказание, 1 отсъствие по неуважителни причини и употреба на електронна

цигара по време на училищно мероприятие”.

В същия ден, в 13,25 часа, от педагогическия съветник В. П., от заместник-директорите В. В. и С. А., и от класния ръководител С. Ш., в присъствието на санкционирания ученик, била изслушана майката на ученика по повод вмененото на сина ѝ нарушение по чл.99, ал.1, т.3, б. „и” от Правилника за дейността на училището /ПДУ/. В приложения от срещата Протокол вх. №476/17.10.2024 г. /л.42 от делото/, майката изразява критичното си отношение към постъпката на сина ѝ, както и декларира, че е наясно, че ще има за последица откриване на процедура за налагане на санкция спрямо сина ѝ.

С вх. №478/17.10.2024 г. /л.43 от делото/, класният ръководител С. Ш. е депозирал до директора на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място], мотивирано предложение за налагане на санкция на А. К. за нарушение по чл.199, ал.1, т.3 от ЗПУО и чл.99, ал.1, т.3 от ПДУ по повод употребата на устройство с неустановено съдържание по време на училищно мероприятие и отказа му да го предостави на преподавател от училището, с което е проявил неуважение към институцията.

С писмо изх. № 122/21.10.2024 г. /л.45 от делото/ е бил уведомен директора на Дирекция „Социално подпомагане”, отдел „Закрила на детето”, район В., че А. К., ученик от 9 „г” клас, ще бъде предложен пред Педагогическия съвет за налагане на санкция по чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО – „предложение за преместване в друго училище” за употреба на устройство с неустановено съдържание по време на училищно мероприятие, с което е нарушил Правилника за дейността на училището.

На 23.10.2024 г. било проведено заседание на Педагогически съвет на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място], за което е съставен протокол №2 /л.46 от делото/.

По т. 1. от дневния ред г-н С. Ш., класен ръководител на 9 „г” клас е запознал присъстващите със своя доклад с предложение за налагане на санкция „предложение за преместване в друго училище” на ученика А. К.. Мотивите за предложението са, че К. използвал устройство с неизяснено съдържание по време на училищен поход до Ч. връх на 11.10.2024 г. На заседанието била изслушана и г-жа Р. Н., свидетел на случката, която споделила, че изисквала ученикът да ѝ предостави устройството, защото с поведението си нарушавал Правилника за дейността на училището, но ученикът отказвал с мотив, че не е запознат с правилника. Г-жа Н. е информирала съвета, че е поискала съдействие от водачът на групата, който е иззел устройството. Споделила, че присъстващите в момента ученици „са я питали подигравателно дали ще има някакво наказание „забележка” за техния съученик”. Заместник-директорът на училището – К. П. попитала класния ръководител дали ученикът е подписал декларация, че е запознат с правилника, на което получила потвърдителен отговор.

На заседанието на ПС присъствала Х. К. – майка на ученика, а самият ученик не присъствал. Майката изразила съжаление за постъпката на сина ѝ, както от нейно, така и от името на сина ѝ. Изказала е мнение, че адекватна на поведението на сина ѝ счита санкцията „забележка”

Впечатления от поведението на ученика са изказали само двама учители – г-жа Е. В. – старши учител по философия и г-н П. М. – учител по български език и литература. Г-жа Е. Р. е изказала общо мнение - че в класа на А. К. се работи изключително трудно.

Извършено било гласуване, като „за” налагане на санкция на А. К. са гласували 88 членове на ПС, „въздържал се” - няма, „против” - няма. Прието било единодушно предложението за налагане на санкция по чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО „предложение за преместване в друго училище” на А. К., ученик от 9 „г” клас на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място].

Във връзка с взетото решение на ПС по Протокол №2/23.10.2024 г. е издадена оспорената в настоящото производство заповед № 457/24.10.2024 г., издадена от директора на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ – [населено място], с която, на основание чл. 259, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 вр. чл. 199, ал. 1, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) на А. К. от 9 „г“ клас е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2024/2025 г. за нарушение по чл. 172, ал. 1, т.2 от ЗПУО — Учениците да съхраняват авторитета на училището и училищната общност и да допринасят за развитие на добрите традиции; по чл. 172, ал. 1, т.5 от ЗПУО -Учениците имат следните задължения: да не участват в хазартни игри, да не употребяват тютюн и тютюневи изделия, алкохол и наркотични вещества; по чл. 172, ал. 2 от ЗПУО - Правилникът за дейността на институцията може да предвиди и други права и задължения за децата и учениците, доколкото те не противоречат на този закон; по чл. 88. ал.1 т.24 от П. - Да изпълняват нарежданията на учителите при извънучилищни мероприятия.; по чл. 99, ал. 1, т. 3и от П. - за поведение извън училище, включително в извънучебно време, което не съответства на добрите нрави в обществото (употреба на тютюневи изделия, алкохол, наркотици, скандализиране на обществеността, агресивни и/или противообществени прояви). Изложените в акта мотиви са, че ученикът е пушил „електронно устройство /вейп/ с неизяснен произход и съдържание на течността по време на училищно мероприятие на 11.10.2024 г. – поход до Ч. връх. Ученикът е проявил неуважение, като е отказал да предаде устройството на преподавателя“. Посочен е срокът на санкцията – до края на учебната 2024/2025 година.

Горната фактическа обстановка съдът възприе от приложените по училищната преписка и по делото писмени доказателства, както и от депозираните пред съда гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите Р. Н. – учител по английски език в 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място], С. Ш. – класен ръководител на А. К. и учител по история в 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място], В. Т. – треньор на А. К. и Х. К. - майка на А. К..

Оспореният в настоящото производство административен акт е издаден от компетентен орган, съгл. чл. 203, ал.1 от ЗПУО, в настоящия случай от оправомощено от директора лице, съгласно Заповед №74/24.09.2024 г. /л.111 от делото/, в пределите на неговата власт. Заповедта е издаден в писмена форма, но не е мотивирана, издадена е в противоречие с целта на закона, както и при допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство по нейното издаване, поради което се явява незаконосъобразна. Съображенията на съда са следните: Съгласно чл. 199, ал. 1 от ЗПУО за изпълнение на задълженията, определени в закона, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците, на ученик може да се наложат следните санкции: забележка; преместване в друга паралелка в същото училище; предупреждение за преместване в друго училище; преместване в друго училище и преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение. В този смисъл предмет на доказване в настоящото производство е на първо място да се прецени дали от страна на педагогическите специалисти са били изчерпани всички механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика, в т.ч. за предприемане на действия по оказване на обща подкрепа, а с оглед липсата на постигнати резултати от проведените действия от страна на училището, като последващо действие в съдебния процес следва да се установи дали в процедурата по издаване на административния акт, с който се налага санкция на ученика, е спазен материалния и процесуалния закон, както и неговата цел.

Съгласно чл. 200, ал. 4 от ЗПУО санкцията „предупреждение за преместване в друго училище“, каквато е наложена в настоящия случай на А. К., се налага за тежки или системни нарушения. Употребата на съюза „или“ дава алтернативност при преценката за налагане на санкцията, т. е. законодателят предвижда възможността административният орган да наложи наказанието не само при установени системни нарушения, но и при установени тежки такива. С оглед липсата на легална дефиниция на „системни нарушения“, юридическият аспект на понятието се извежда от практиката на съдилищата. За системност на нарушението се счита наличието на три или повече нарушения на закона или на нормативните актове по неговото прилагане, извършени в продължение на една година. Чл.5б, ал.4 от Закона за закрила на детето забранява употребата от деца на алкохолни напитки, тютюневи и свързани с тях изделия, изделия, различни от тютюневи изделия, бездимни тютюневи изделия, нови тютюневи изделия, нагреваеми тютюневи изделия и диазотен оксид (райски газ). В § 1, т.19-т.24 от ДР на Закона за закрила на детето е дадена легална дефиниция на всеки един от използваните термини в чл.5б, ал.4, в частност за „изделия, различни от тютюневи изделия“. Това са изделия, предназначени за въвеждане на дим или аерозол чрез вдишване в човешкото тяло, които не съдържат тютюн и/или никотин и може да се консумират чрез процес на горене, нагриване и/или изпаряване, както и растения и вещества, забранени със Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите. В този смисъл, използваното от ученика устройство, без допълнителни изследвания за състава и съдържанието му, следва да се причисли към тази група, доколкото не са събрани доказателства, че съдържа тютюн или никотин. Съгласно разпоредбата на чл.2 от Закона за закрила на детето, дете е всяко физическо лице до навършването на 18 години. С оглед съществуващата забрана за употреба от деца, каквото безспорно се явява А. К., на изделия, различни от тютюневи изделия, може да се определи като тежко нарушение, тъй като е в разрез с влезли в сила законодателни разпоредби. Още повече, че устройството било използвано на обществено място, пред погледите на други ученици, на които е даден негативен пример за употребата на забранени от закона изделия. Не на последно по значимост място е обстоятелството, че устройството е с неясно съдържание, което има голяма вероятност да оказва неблагоприятно отношение върху здравето на ползвателя му, както и на заобикалящите нему. Поради което не може да се толерира постъпката на ученика, още повече, свързана с отказа да се откаже и да предаде на преподавател от училището ползваното устройство, и спрямо ученика би могло да се наложи една от предвидените в закона санкции, но след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика.

По арг. на чл. 203, ал.1 от ЗПУО санкцията „предупреждение за преместване в друго училище“ се налага със заповед на директора на училището по предложение на педагогическия съвет.

Към датата на извършване на вмененото на А. К. нарушение, както и към датата на издаване на оспорената заповед, ученикът е бил на 14 г., т.е. малолетен. Респ. в процедурата по налагане на санкцията К. се представлява от родителя или от упълномощено от родителя лице, по арг. на чл.60, ал.1 от Н..

Съгласно чл.204, ал.1 от ЗПУО и чл. 64, ал.1 от Н. директорът на училището задължително писмено уведомява родителя или упълномощено от родителя лице за откриването на процедура по налагане на санкция, а в настоящия случай на налагане на санкция „предупреждение за преместване в друго училище“, и съответната териториална структура за закрила на детето. Видно от приложеното писмо изх. № 122/21.10.2024 г. /л.45 от делото/ от упълномощено от директора лице – заместник-директора на училището К. П., съгласно Заповед №74/24.09.2024 г., надлежно е бил уведомен директорът на Дирекция „Социално подпомагане“, отдел „Закрила на детето“, район В.. В приложено по делото писмо /л.115 от делото/ ДСП потвърждава, че са били

уведомени за откриване на процедура по налагане на санкция на ученика А. К..

Съдът обаче счита, че приложеният по делото Протокол за налагане на санкция № 477/17.10.2024 г. не може да се приеме за надлежно уведомяване по см. на чл.204, ал.1 от ЗПУО и на чл.64 от Н., тъй като уведомяването не е извършено от директора. По делото не се твърди, а и не се прилагат доказателства, че директорът на училището г-жа Н. К. К. – К. е упълномощила някое от извършилите уведомяването лица, което да действа от нейно име. Волята на законодателя е пределно ясна, че процедурата следва да бъде открита от органа, който издава крайния акт. Служители на училището могат единствено да връчат уведомлението, т.е. да удостоверяват връчването, но не и да се подписват като автори на документа, по арг. на чл.64, ал.3 и ал.1 от Н., каквото на практика е сторено, в нарушение на процедурата. Законодателят е създал процедурни гаранции, спазването на които обезпечават зачитането на правата на ученика и постановяването на законосъобразен акт. Директорът следва във всеки един момент да участва в тази специална за всеки ученик санкционна процедура и да следи за нейното законосъобразно протичане.

На следващо място, в протокола за откриването на процедура по налагане на санкция не е посочено правното основание за налагане на санкцията, както и нейния вид. Лаконичното посочване като основание, а именно: „*т.3 от Правилника на 32 СУИЧЕ - предупреждение за преместване*” не е достатъчно да запознае адресатите с основанията за откриване на процедурата. Не става ясно т.3 от кой конкретно правилник на училището има отношение, доколкото училището приема и утвърждава различни по вид и смисъл правилници /Правилник за осигуряване безопасни условия на обучение, възпитание и труд; Правилник за вътрешния трудов ред; Правилник за дейността на училището /. Не е уточнена и конкретната санкция, целяща организиране на правна защита в хода на процедурата, тъй като чл.199, ал.1 от ЗПУО изчерпателно посочва вида на всяка отделна санкция - забележка; преместване в друга паралелка в същото училище; предупреждение за преместване в друго училище; преместване в друго училище и преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение.

Прави впечатление, че педагогическите специалисти навсякъде в процедурата използват термина „наказание” вместо „санкция”, което е в противовес на въведената от законодателя терминология, целяща да смекчи възприятието на ученика за резултата от неговото поведение.

Съдът не може да не отбележи, без това да има самостоятелно основание върху законосъобразността на крайния административен акт, оформлението на уведомителния документ. Същият носи неотнормено към етапа на процедурата заглавие – „протокол за налагане на санкция”. Конкретният протокол има единствена цел да уведоми родителя или упълномощеното от него лице за откриването на процедура по налагане на санкция. С документа не се налага санкция, поради което е юридически неоправдано това заглавие. На следващо място, в приложения протокол, бланкови по своя вид, никъде не фигурира позицията на директора, който е задължено от закона лице да извърши уведомяването.

В следващия етап на процедурата по налагане на санкция – изслушването на ученика, съдът също открива нарушение, макар и не от категорията на съществени. Съгласно чл. 65 от Н. директорът на училището или упълномощено от него лице задължително изслушва ученика в присъствието на психолог или на педагогически съветник. Видно от приложения по делото протокол вх. №427/14.10.2024 г. /л.41 от делото/, А. К. е бил изслушан от педагогическия съветник В. П. и от заместник-директорите В. В. и С. А., последните които не са упълномощени от директора лица да участват в процедурата при негово отсъствие и да действат от негово име. Съдът намира, че това нарушение не е от категорията на съществени доколкото Н. предоставя допълнителна възможност на директора впоследствие да „се запознава с писменото обяснение на ученика на фактите и обстоятелствата, свързани с конкретното нарушение”. Казаното от съда важи и за хода

на протеклото изслушване на Х. К. – майка на А..

Педагогическият съвет е специализиран орган за разглеждане и решаване на основни педагогически въпроси в училището по арг. на чл.262, ал.1 от ЗПУО. Поради което законодателят не случайно е поставил този орган в центъра на процедурата по налагане на санкция „предупреждение за преместване в друго училище“. Доколкото налагането на конкретната санкция е по предложение именно на педагогическия съвет, то съществена роля в процедурата имат неговите заседания и съдържанието на протокола, в който са инкорпорирани взетите решения. Това е органът, който е овластен да разгледа всички факти и обстоятелства по докладвания пред него случай и да оцени тежестта на нарушението, като прецени дали предложението за налагане на санкция корелира с извършеното нарушение. Никъде в приложения по делото протокол №2 от проведеното на 23.10.2024 г. заседание на Педагогическия съвет /л.46 от делото/ не е посочено правното основание на вмененото на ученика нарушение/я, нито е посочена разпоредбата, въз основа на която се обсъжда налагане на санкция и нейния вид. На едно единствено място е посочено, че се „предлага наказание по т.3 от П. „предупреждение за преместване в друго училище“. Посочването на разпоредбата, чието нарушение се сочи, а не простото вмятане, че „поведението на ученика нарушава П.“ ще позволи на съда да прецени дали е съобразена целта на закона при налагането на конкретния вид санкция.

С цел прецизност на изложението, следва да се посочи, че протоколът от заседанието на Педагогическия съвет не е прецизиран. Не са посочени, респ. обсъдени, разпоредбите от ПДУ и ЗПУО, които са вменени като нарушени от ученика. Посочената т. 3 от П. не е ясно към коя правна разпоредба препраща, като се налага да се тълкува по смисъл, което е недопустимо. Следва да се отбележи, че на л.64 от делото е приложена „извадка от П.“, като не е ясно този правилник за коя учебна година е в сила и дали наистина в процедурата по налагане на санкцията на ученика е посочена точната правна разпоредба. По арг. на чл.263, ал.3 от ЗПУО училището се задължава да публикува правилниците на интернет страницата си. При служебна проверка на сайта на училището за актуалния към датата на нарушението на ученика Правилник за дейността на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ – [населено място], съдът намери правилник, изменен и допълнен с решение на педагогически съвет от 14.11.2024г., промените на който са влезли в сила от 15.11.2024г. Поради което каченият на сайта на училището правилник не е релевантен към датата на нарушението на ученика. Санкцията „предупреждение за преместване в друго училище“ на К. на осн. чл.99, ал.1, т.3и в качения на интернет страницата правилник има друг смисъл. На следващо място не е доказано, че използваното от ученика устройство с неясно съдържание е тютюнево изделие, съдържа тютюн или наркотично вещество, за да може употребата му да изпълни вмененото по силата на Правилника на училището противоправно действие. Не може да не бъде отбелязано, че използваната от учителите в хода на процедурата абrevиатура П., съответстваща на Правилника за устройството и дейността на училището, не е акуратна, с оглед на правилното наименование, а именно Правилник за дейността на училището /ПДУ/.

В приложения по делото протокол №2 не е посочен и общият брой на присъстващите, респ. дали е имало отсъстващи, за да може да се прецени дали е имало кворум. Видим е само общият брой на гласувалите - 88. Прави впечатление, че въпреки вида на предложената санкция, както и обстоятелствата станали повод за нейното обсъждане, от педагогическите специалисти не е проявена активност при обсъждане на поведението на ученика, което същевременно е резултирало до пълно единодушие за налагането на санкцията. Въпреки че в протокола не е ясно формулирано какво точно се гласува, било проведено гласуване и то при неизяснен кворум. След като заповедта, с която на ученика е наложена процесната санкция препраща към Протокола от

заседанието на ПС, както и предвид вида на санкцията, който изисква нейното предлагане да бъде от ПС, е недопустимо в протокола от заседанието на ПС да има такива неясноти, пропуски и липса на задълбочено обсъждане на поведението на ученика с оглед тежестта на обсъжданата санкция и целите, които се преследват с нейното налагане. Видимо е, че производството е проведено прибързано, без необходимата прецизност, с оглед обекта на засягане – правата на ученика, които, независимо от неговото проблемно поведение, всякога следва да бъдат обект на специално внимание.

Съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че Педагогическият съвет не е обсъдил всички факти и обстоятелствата по случая с използването на устройство с неизяснено съдържание от ученика А. К. по време на училищното мероприятие до Ч. връх в присъствието на майката Х. К.. Както съдът отбелязва по-горе, централната роля на педагогическия съвет е да обсъди по време на заседанието си в процедурата за налагане на санкция всички релевантни обстоятелства и да изслуша страните, което не е сторено. Видно от съдържанието на протокола на Х. К. е разяснено предложението за конкретната санкция, дадено ѝ е възможност за въпроси, като същата е изразила становище, че адекватна мярка за действията на сина ѝ би била санкцията „забележка“. Но не може да не се изтъкне от съда, че нито един учител аргументирано не е доказал пред майката защо нарушението касателно устройството има тежест, която да съответства на предложената санкция. Няколко учители са изразили становища за системни нарушения в хода на учебната дейност по отношение на ученика, но наложената санкция не касае поведението на ученика по време на учебната дейност. Сочените от административния орган доказателства за системни нарушения от ученика касаят провеждането на учебната дейност, която не е била предмет на проведената санкционна процедура. Приложената по делото заповед №2830/28.05.2024 г. за налагане на санкция „забележка“ за срок до края на учебната 2023/2024 година, съдът намира за ирелевантна. По арг. на чл.202, ал.1 и ал.2 от ЗПУО и на чл.69, ал.4 от Н., санкциите са срочни, като срокът на санкциите е до края на учебната година, в която са наложени и се заличават с изтичане на срока, за който са наложени. В този смисъл налагането за санкция от предходна учебна година няма касателство с налагането на санкция през настоящата учебна година.

Настоящият съдебен състав намира, че видът на определената санкция, както и мотивите за нейното налагане, които следва да бъдат имплементирани в издадения от директора на училището административен акт – заповед за налагането на санкция, не са обективирани, още по-малко защо нарушението/нарушенията са възприети като „тежки“ или „системни“, респ. такива, налагащи конкретно наложената санкция. Непълното посочване на фактически основания за издаване на административния акт пречатства осъществяването на контрол за правилното прилагане на материалния закон от административния орган. Неизлагането на мотиви, дори в хипотезата на обективна самостоятелност на органа, е основание за отмяната на акта. Изискването за мотивиране на акта означава той да съдържа съвсем конкретни аргументи за неговото издаване, които освен това да бъдат и относими към приложимата материалноправна норма. В съдебната фаза на процеса, е процесуално недопустимо съдът да попълва липсващи мотиви в административния акт, да тълкува волята на административния орган и да встъпва в неговата роля.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че не е спазен и редът за налагане на санкция, тъй като по делото не са налични доказателства за предприетите мерки за въздействие върху поведението на ученика. От анализа на посочената разпоредбата на чл. 199 от ЗПУО се установява, че задължителна предпоставка преди налагане на санкция на ученик е изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на

проблемното поведение. Целта на закона е не да се наложи санкция на всяка цена, а напротив, да се направи опит да бъде превъзпитано детето, за да разбере неправилността на допуснатата от него проява, като се въздейства за преустановяване на последващи подобни такива. В заповедта единствено са посочени, че ще предприемат такива действия, но не са конкретизирани такива. Резонно е да се обърне внимание, че след като макар и в предходна учебна година на ученика е наложена една санкция, какви мерки е предприело училището тогава за преодоляване на проблемното му поведение сега. Решението със сигурност не е в ежегодното налагане на различни по вид санкции, а в механизмите за превенция и в дейностите по съвместна работа с ученика. В с.з. от 09.04.2025 г. св. III. посочва, че на А. К. е дадено задание да направи презентация за тютюнопушенето, че са осъществени срещи с представители на 04 РПУ, за което съдът не може да не адмира педагогическия персонал. Но очевидно, че тези мерки е следвало да бъдат предприети преди налагане на санкцията, като се оцени техният резултат и ако такъв не се наблюдава да се пристъпи към санкционното производство. Училището дълго време е проявявало толеранс към поведението на ученика, което от една страна сочи за закъсняло действие на училищния колектив, а от друга не доказват работа с детето, каквато е целта на ЗПУО.

В настоящия случай не е представен нито план за работа с ученика, нито се сочи, че е търсено съдействие от родителите, че са проведени разговори и консултации с тях, т.е. не се прилагат данни по делото да са изчерпани всички мерки за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на А. К.. В чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование са регламентирани дейностите за въздействие върху вътрешната мотивация на детето, посредством които може да се овладее неговото проблемно поведение.

Преди налагане на санкцията на А. К. не му е оказана обща подкрепа по чл. 178, ал. 1, т. 12 от ЗПУО, чрез дейности по превенция и за преодоляване на проблемното му поведение. Всяко наказание се налага с две цели: да превъзпита нарушителя и да го приучи към спазването на определения ред, както и да въздейства възпиращо на останалите членове на общността. Тук следва да бъде отчетена и активната роля на педагозите, които трябва да информират учениците за вредата от употребата на устройства с неясно съдържание и неблагоприятното им въздействие върху здравето.

Определената санкция „предложение за преместване в друго училище“ е непропорционална, несъразмерна с преследваната от закона цел. В нарушение на чл. 201, ал. 2 от ЗПУО, не са взети предвид възрастовите и личностните му особености, изразеното съжаление от стореното. По никакъв начин не трябва да се омаловажава провинението на А. К., но също така е задължително при работата с него да бъде запазена, развита и укрепена психиката му. Той трябва да бъде подпомогнат да осъзнае грешката си и за в бъдеще да не допуска прояви, чрез които нарушава задълженията си по Правилника на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място].

От показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели Р. Н. – учител по английски език и С. Ш. – класен ръководител на А. К., които съдът кредитира в тяхната взаимовръзка и обусловеност, доколкото същите не си противоречат, като взаимно се допълват от събраната по делото доказателствена съвкупност, съдът намира за доказано, че ученикът К. по време на похода до Ч. връх, на 11.10.2024 г., е използвал устройство с неизяснен произход, което е отказал да предаде на преподавателя. Н. пряко е възприела поведението на ученика и предвид липсата на заинтересованост от изхода на спора, съдът ѝ дава вяра, че поведението на ученика спрямо нея е било неуважително, с което е демонстрирано неуважение най-малкото към по-възрастен спрямо ученика човек, пред погледите на останалите ученици от училището. Св. Н. е

направила необходимото както по време на похода, така и след това, за да може от една страна да се запази здравето на ученика, а от друга да се въздейства върху последващото му поведение, което безспорно е в разрез с приетите обществени норми, инкорпорирани в Закона за закрила на детето, ЗПУО и Н.. Показанията на св. Ш. от друга страна, макар и непряк свидетел на поведението на ученика по време на похода, свидетелстват за предприетите от класния ръководител мерки за въздействие върху ученика и поправяне на неговото поведение. Въпреки че съдът адмирира действията на двамата преподаватели, не може да не отбележи, че процедурата по налагане на процесната санкция не е проведена по изискуемия от закона ред, с което не е съобразена и неговата цел.

Депозиранията от свидетеля В. Т. показания нямат отношение към предмета на доказване, доколкото санкцията е наложена за конкретна проява на ученика, а не въз основа на цялостното му поведение. На следващо място следва да се отбележи, че констатираните в училището забележки, касаят протичането на учебния процес, а не поведението на ученика в извънкласните дейности, които той посещава. Самият свидетел в с.з. от 09.04.2025 г. изтъква, че няма информация за поведението на А. в училище, защото няма достъп до учебния процес. Същевременно свидетелят изразява предположения – „по това, как се държи при мен, не вярвам да има по-голяма разлика” и сочи хипотези – „отдавна го познавам, какъвто е при мен, такъв би трябвало да е вкъщи и в училище.”, които не могат да бъдат приети от съда.

Съдът подходи с критичност към депозиранията от Х. К. показания в хода на съдебното следствие, доколкото показанията на родителя имат двояк смисъл. От една страна целят да изяснят релевантните за делото факти и обстоятелства пред съда, но от друга да защити поведението на собственото ѝ дете. Съдът не може да не отчете обстоятелството, че в ПДУ на училището са инкорпорирани задължения и на родителите към институцията, в която се обучават децата им. Родителите се запознават със съдържанието на ПДУ като защитници на правата на децата им и техен коректив, но и за да се запознаят и съблюдават собствените си права и задължения. Съдът кредитира показанията на майката, че с нея не е осъществяван разговор по повод поведението на сина ѝ, какъвто е пропускът на училището и в процедурата за налагане на санкция, установен от съда. Но предвид обстоятелството, че всички установени проблеми в поведението на нейния син са публикувани в електронния дневник, съдът не може да не отчете пропускът и от страна на родителя да идентифицира неговото поведение и сама да инициира разговор с педагогическите специалисти. Самата св. К. е отказала срещи на сина ѝ с психолог/педагогически съветник /л.44 от делото/. С оглед защитата на децата и израстването им в благоприятна за тях среда основна роля има родителското тяло, а след това и училищната среда. Затова е необходима съвместна работа между родителите и учителите за благоденствието на децата.

С оглед гореизложеното съдът намира, че оспорената Заповед № 457/24.10.2024 г. следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за водене на делото. По делото на л. 159 е представен списък по чл. 80 от ГПК, съгласно който и с оглед представеното по делото пълномощно, се следват 1000 лева за адвокатско възнаграждение и 10 лева ДТ или общо 1010 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 177, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 76-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба от А. К. К., действащ лично и със съгласието на родителя си Х. Д. К., Заповед

№ 457/24.10.2024 г., издадена от директора на 32 Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място], с която, на основание чл. 259, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 вр. чл. 199, ал. 1, т. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) на жалбоподателя е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2024/2025 г., като незаконосъобразна;

ОСЪЖДА 32 – ро Средно училище с изучаване на чужди езици „С. К. О.“ - [населено място] да заплати на А. К. К. сумата от 1010 (хиляда и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: